

[Hans Rasmussen.]

Gæsterne. Men det er noget, der slet ikke burde finde Sted, vi burde være ganske fri for det.

Under Udvalgsarbejdet har der været Lejlighed til at erfare lidt om, hvordan det stod til nogle Steder, og Tjernerforbundets Repræsentanter har oplyst os om, hvorledes der ved Lejlighed er opstaaet Stridigheder, som man har søgt at mægle i med det Mæglingsinstrument, man har oprettet mellem Beværterorganisationen og Tjernerforbundets Repræsentanter. Naar man stifter Bekendtskab med Arbejdet, der er foregaaet her, faar vi unægteligt Indblik i et og andet, som ikke er saa særdeles hyggeligt. Det oplyses saaledes — for at nævne et enkelt Eksempel, som jeg naturligvis ikke vil stille op som noget generelt, paa ingen Maade, thi heldigvis er det vistnok saaledes, at i det store Flertal af Restaurationer er der ikke noget videre at klage over —, men der forekommer Tilfælde, hvor det forlanges, at en Servitrice skal være i Stand til at nyde et anseligt Antal Genstande sammen med Gæsterne, og hvis hun ikke kan holde ud til den Bestilling, løber hun Fare for at blive sagt op i sin Plads. Under den Forhandling, vi havde med Tjernerforbundets Repræsentanter, nævntes et Eksempel herpaa — det har i øvrigt været offentliggjort. Det drejede sig om en Strid mellem en Servitrice og Værtinden i den Restaurant, hvor hun var beskæftiget, og Striden endte med, at de skiltes, hvorefter man diskuterede, hvorvidt Servitricen var blevet afskediget, eller hun var gaaet derfra. Men den egentlige Aarsag var den, at hun ikke kunde taale mere end 25 Genstande — et Kvantum, som jo nok kan give Anledning til visse Betæneligheder.

Der er ogsaa for os nævnt Tilfælde, hvor en Servitrice er blevet ilde stillet i de Forretninger, hvor hun har været ansat, naar hun var tilbøjelig til at nøjes med en Chabeso eller noget saa simpelt som en Sodavand. Jeg forstaar, at Betragtningen er den, at det er det selskabelige Samvær, det kommer an paa, og at det er Afsætningen af Spirituosa, der staar i første Række, og saa ser man jo ikke saa særdeles venligt til Medhjælpere, der ikke er i Stand til bedre at holde Folk til Huse og drive Omsætningen op.

Det er dette Forhold, Udvalget har haft Opmærksomheden henvendt paa, og som har givet Anledning til, at man egentlig ønskede et generelt Forbud mod Personalets Drikkeri med Gæsterne; men nu overlades dette Spørgsmaal altsaa til Politiet.

Jeg understreger atter, at Udvalget ønsker, at man skal have Opmærksomheden henvendt paa denne Bestemmelse.

Saa er der det næste Ændringsforslag, det, der angaar det unge kvindelige Serveringspersonale. I Forslaget bestemmes det — og det er Udvalget med paa —, at man ikke maa anvende kvindeligt Serveringspersonale og Garderobe- eller Toiletbetjening under 18 Aar; Udvalget har føjet til, at Bestemmelsen, hvad Toiletbetjening angaar, skal gælde begge Køn. Jeg anbefaler dette Ændringsforslag under Nr. 16, og jeg føjer til, at jeg opfatter hele denne Bestemmelse som en Beskyttelsesforanstaltning. Jeg er ikke i Stand til at gaa ind paa den Betragtning, der er gjort gældende fra en Organisation, der hedder „Danske Kvinders Erhvervsraad“, som har sendt Udvalget en længere Henvendelse, hvori man protesterer mod denne Bestemmelse, som man anser for at være ødelæggende for Kvinders Fremtidsmuligheder, og hvori man kalder Servitricernes Arbejde for et udpræget Kvindefag. Det er nemlig, som man siger, industrialiseret Husgerning. Jeg er ikke i Stand til at vandre med op paa de Højder, som disse Ord er Udtryk for. Jeg vil hellere have, at man forsøger at blive nede paa Jorden — for ikke at sige Kældergulvet i de Beværtninger, som Servitricer hist og her er beskæftiget i. Lad os blive nede ved Jordens Overflade, lad os betragte denne Bestemmelse som Beskyttelsesforanstaltning, og jeg kunde fristes til at føje til: Mon nogen af de gode Damer, der har underskrevet denne Henvendelse, vilde kalde det industrialiseret Husgerning eller noget særlig godt, om de kunde faa deres egne Døtre paa 14—18 Aar anbragt som Servitricer i en Beværtning? Jeg tror, de meget skulde have sig frabedt, at deres Børn var beskæftiget paa en saadan Maade. Jeg vil ikke hæfte noget urigtigt eller uskønt ved mange af de Kafeer og pæne Restauranter, vi har, hvor jeg indrømmer, at kvindelig Betjening er udmærket paa sin Plads, og jeg vil heller ikke protestere imod, at det i stort Omfang kan kaldes et Kvindefag. Jeg siger intet til alt dette, men det, jeg ønsker at pege paa, er alt det uheldige, man bliver Vidne til, naar man taler med Politiet om Sagerne, eller som man erfarer et og andet om, naar man kaster Blikket lidt omkring i den Verden, hvori vi lever.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 17 til § 31. Det er ikke af omfattende Natur, og jeg kan derfor nøjes med en enkelt Bemærkning om dette Ændringsforslag.